

GRHJ. 3, 14.

माणिपार m. patron. PRAVĀṆDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 4 v. u.

माणिपाल adj. = माणिपाल्या धर्म्यम् gaṇa मक्षिष्यादि zu P. 4, 4, 148.

माणिपालिक m. metron. von माणिपाली gaṇa रेवत्यादि zu P. 4, 1, 146.

माणिबन्ध n. = माणिमन्थ Svāmin zu AK. 2, 9, 42. ÇKDr. H. 942, Sch.

माणिभद्र = माणिभद्र 1. MBH. 12, 9769. 13, 1413. माणिभद्र die ed. Bomb.

— Vgl. माणिवर.

माणिमत्त n. = माणिमन्थ H. 942, Sch.

माणिमन्थ (von माणिमन्थ 1.) n. eine Art Steinsalz AK. 2, 9, 42. H. 942.

HĀR. 38. HALĪ. 2, 459.

माणिद्वय्यक (von माणि + द्वय्य) adj. P. 4, 2, 104, Vārtt. 9, Sch.

माणिवर m. = माणिभद्र 1. MBH. 3, 10824.

माणिट m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Ba. 14, 3, 5, 22. 7, 3, 28. Verz. d. Oxf. H. 18, b, 4. pl. seine Nachkommen 19, a, 11. — Vgl. माणि, मेणि.

माण्ड m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 318, a, 24. 26.

माण्डकर्ण (patron. von माण्डकर्ण) m. N. pr. eines Muni R. ed. Bomb. 3, 11, 11. fg. मन्दकर्ण GORR., शातकर्ण RAGH.

माण्डप adj. von माण्डप 2.: द्वार Verz. d. Oxf. H. 259, a, 7.

माण्डरिक adj. von माण्डर gaṇa झडुल्यादि zu P. 5, 3, 108.

माण्डलिक (von माण्डल) adj. gaṇa झडुल्यादि zu P. 5, 3, 108. = माण्डलं रतति Uśéval zu UNĀDIS. 1, 106. eine Provinz beherrschend, m. Kreisfürst, Gauagraf VARĀH. BĀH. S. 4, 15. 46, 11. 48, 47. 69, 23. BĀH. 18, 13. KĀM. NITIS. 8, 54 (माण्डलिन् Schol.). पृथग्माण्डलिक adj. pl. je für sich ein kleines Reich beherrschend MBH. 9, 1301.

माण्डव (von माण्डु) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 229, a. LĪTS. 3, 6, 33.

माण्डवी (von माण्डव्य) f. N. pr. einer Tochter Kuçadhvaḡa's und Gemahlin Bharata's R. 1, 73, 29 (75, 24 GORR.). N. der Dākshajāni in Māṇḍavja Verz. d. Oxf. H. 39, b, 20. वीत्सीमाण्डवीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Ba. 14, 9, 2, 30.

माण्डव्य (von माण्डु) 1) m. patron. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Ba. 10, 6, 5, 9. ĀÇV. GRHJ. 3, 4, 4. ÇĀṆKH. GRHJ. 4, 10. 6, 1. AV. PAṆI. in Verz. d. B. H. 92, 5. MBH. 1, 4302. 4306. fgg. 3, 7355. 12, 1598. 9916. 13, 1243. R. GORR. 1, 4, 3. VARĀH. BĀH. S. 104, 3. BHĀṬOTP. zu BĀH. 11, 6. Ind. St. 3, 170. 300. 406. fgg. BHĀG. P. 3, 3, 20. MĀRK. P. 16, 27. fg. Verz. d. Oxf. H. 34, a, 8. 279, a, 13. 341, b, No. 799. ०पति Schol. zu VEDĀNTAS. 97, 2 v. u. माण्डव्याः die Nachkommen des Māṇḍavja SĀṆSK. K. 183, b, 9. Vgl. घणी, der auch schlechtweg माण्डव्य genannt wird. — 2) m. pl. N. pr. einer Völkerschaft VARĀH. BĀH. S. 14, 2. 22. 27. MĀRK. P. 58, 38. 46. — 3) N. pr. einer Localität Verz. d. Oxf. H. 39, b, 20.

माण्डव्यपुर (मा + पुर) n. N. pr. einer Stadt an der Godā Verz. d. Oxf. H. 153, b, 10 (Z. d. d. m. G. 14, 573, 2).

माण्डव्यायन m. patron. von माण्डव्य WEBER, Nax. 2, 392, 4. माण्डव्यायनी f. zu माण्डव्य gaṇa लेखितादि zu P. 4, 1, 18.

माण्डव्येश्वर (माण्डव्य + ई) n. N. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, a, 42. ०तीर्थ n. N. pr. eines Wallfahrtsortes 67, a, 40.

माण्डूक m. patron. von माण्डूक P. 4, 1, 119. 19. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 253. f. ई in माण्डूकीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Ba. 14,

V. Theil.

9, 4, 32. माण्डूकीशिता ROTH, Zur L. u. G. d. W. 53. — Vgl. ब्रह्माण्डूकी.

माण्डूकायन m. pl. N. einer Schule Ind. St. 2, 104. माण्डूकायनी f. zu माण्डूक P. 4, 1, 19. माण्डूकायनीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Ba. 14, 9, 4, 32.

माण्डूकायनि (von माण्डूक) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Ba. 10, 6, 5, 9.

माण्डूक m. patron. von माण्डूक P. 4, 1, 119.

माण्डूकेय 1) m. desgl. ebend. Ind. St. 1, 391. N. pr. eines Lehrers ÇĀṆKH. GRHJ. 1, 8. 9. 24. 2, 12. 4, 5. VP. 277. सावर्णिमाण्डूकेयो gaṇa कार्तिकोन्नपादि zu P. 6, 2, 37. pl. seine Nachkommen SĀṆSK. K. 183, b, 9.

— 2) n. der Text oder die Lehre des Māṇḍūkeja ĀÇV. GRHJ. 3, 4, 4. ÇĀṆKH. GRHJ. 4, 10.

माण्डूकेयीय adj. zu Māṇḍūkeja in Beziehung stehend: अध्यय्य Ind. St. 1, 391.

माण्डूक wohl adj. von माण्डूक in माण्डूकोपनिषद् (herausgegeben in der Bibl. Ind.) und ०श्रुति Ind. St. 2, 102.

1. मात (partic.?) in देवमात.

2. मातै = 1. मातर Mutter am Ende eines adj. comp. nach einem N. pr. PAT. zu P. 6, 1, 14. कारीषगन्ध्या, कारीषगन्धी Siddh. K. ebend. Nach Vārtt. 4 zu P. 7, 3, 107 bloss im voc. sg. gebräuchlich.

3. मातै metron. (f. ई) von मति. वास्वती TS. 4, 3, 3, 2, wofür मात्या VS. 13, 58.

मातङ्ग (von मतङ्ग) 1) m. a) Elephant AK. 3, 4, 22. H. 1217. an. 3, 129.

MED. g. 45. HALĪ. 2, 59. DRAUP. 8, 29. MBH. 1, 2630. R. 1, 6, 24. 16, 25.

3, 30, 27. RAGH. 13, 11. KATHĀS. 53, 107. MĀRK. P. 50, 85. RĪĀA-TAR. 4, 147.

Spr. 2529. 4030. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, ÇI. 21. मातङ्गी f. die Urmutter der Elephanten MBH. 1, 2625. 2630. R. 3, 20, 23. 25.

27. — b) am Ende eines comp. als Bez. des Besten in seiner Art:

वलात्कमातङ्गी: werden die Sāṁvartaka genannten Wolken ange-

redet HARIV. 3894. — c) Ficus religiosa MATHUREÇA zu AK. ÇKDr. —

d) Bez. des 24ten astronomischen Joga As. Res. 9, 366. — e) ein

Kāṇḍāla, ein Mann niedrigsten Standes, eine Art Kirāta (MATHUREÇA zu AK. ÇKDr.) AK. 2, 10, 20. H. 933. H. an. MED. HALĪ. 2, 443. DAÇAK.

117, 2. LALIT. ed. Calc. 22, 15. ०पति KATHĀS. 71, 11. 73, 2. ०राज्ञ 71, 14.

मातङ्गी f. BURN. Intr. 205. 394. als solche eine Form der Durgā Verz.

d. Oxf. H. 91, b, 34. ०मत्त 93, b, 33. 106, a, 11. — f) N. pr. des Dieners des

7ten und auch des 24ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇī H.

42. 43. eines Pratje kabuddha LALIT. ed. Calc. 20, 6. eines Autors Ind.

St. 3, 267. Verz. d. Oxf. H. 113, b, N. — g) N. pr. eines Schlangendä-

mons VJUTP. 86. — 2) f. ई N. pr. der Gattin Vasishṭha's ÇĀḌĀNTHAK.

bei WILSON. — Vgl. दण्ड, मतमातङ्गलीलाकर.

मातङ्गस adj. vom Elephanten kommend: चर्मन् Suçr. 2, 66, 15. Zu zer-

legen in मातङ्ग + 1. ङ oder von मतङ्गस abzuleiten.

मातङ्गदिवाकर (मा + दि) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H.

124, b, 5. 20.

मातङ्गमकर (मा + म) m. ein best. grosses Seeungeheuer RĪĀAN. im

ÇKDr.; vgl. मातङ्गनक्र ein elephantengrosses Krokodil RAGH. 13, 11.

मातङ्गसूत्र (मा + सूत्र) n. Titel eines buddhistischen Sūtra HIOUEN-

THSANG 1, 75.

मातृ, ०पति künstliches denom. von 1. मातर: घममातृ = मातर-

44*